

NO KILL

VAD ÄR NO KILL?

Organisationer som arbetar med katter enligt No kill-metoden avlivar inte friska eller behandlingsbara katter på grund av att de är skygga, förvildade eller har beteendeproblem. No Kill-rörelsen kombinerar istället en rad åtgärder för att rädda så många katter som möjligt:

- **Omplaceringsverksamhet** via katthem eller annan typ av adoptionsorganisation.
- **Socialisering/habituering** av skygga/förvildade katter för att anpassa dem till ett bra liv tillsammans med människor, samt rehabilitering av katter med beteendeproblem.
- **Trap-Neuter-Return (TNR)** Katterna fångas in, kastreras, vaccineras, id-märks/registeras och undersöks av veterinär. De katter som anses lämpliga för omplacering får nya hem, övriga sätts tillbaka i kolonin som sköts om av volontärer. Dessa ser till att katterna dagligen får mat och vatten och att de har varma och torra sovplatser. Volontärerna kontrollerar katternas hälsa och att ev. nya katter som söker sig till kolonin fångas in och ägare eftersöks. TNR kan också användas under en begränsad tid för att förhindra att katterna i en koloni förökar sig i väntan på att de kan bereda plats på ett katthem.
- **Rådgivning** för kattägare om hur man själv kan avhjälpa beteendeproblem, hur man kan omplacera sin katt och andra vanliga frågor för att undvika att fler katter överges eller avlivas.
- **Kastrerings- och id-märkningskampanjer** där kattägare erbjuds att kastrera och id-märka sin katt till en lägre kostnad.

- **Informationskampanjer** för att höja kattens status, öka kunskapen om god katthållning, informera om viktigheten av att kastrera, id-märka/registera, motverka oseriös avel och uppmuntra till att istället adoptera från en djurskyddsorganisation.

- **Volontärverksamhet** för att minska kostnaderna och kunna hjälpa fler katter. Volontärerna bidrar också med yrkeskunskaper inom andra viktiga områden som t ex marknadsföring, ekonomi, hantverkskunnande mm. Genom sina kontaktnät hittar de även nya kattköpare, bidragsgivare samt sprider information om god katthållning.

- **Jour-/akuthem** där volontärer tar hand om hemlösa katter i sina egna hem ger djurhemmen större kapacitet och är ett bra alternativ när man arbetar med att socialisera/habituera skygga och förvildade katter.

VARFÖR NO KILL?

Genom att ta hand om katter som är skygga/förvildade eller har beteendeproblem, liksom att ge medicinskt behandlingsbara katter en ny chans, visar vi att alla katter har samma värde. Detta är en viktig markering för att vi ska kunna höja kattens status i Sverige, något som är en förutsättning för att komma till rätta med problemet med hemlösa katter

Svenska Kattskyddsförbundet (SVEKATT) är ett riksomfattande förbund för kattskyddsorganisationer som arbetar för alla katters lika värde och rätt till ett gott liv.

www.svekatt.se

Vanliga missuppfattningar om NO KILL

Organisationer som arbetar enligt No Kill-metoden består av människor som är för blödiga för att fatta beslut om att avliva ett djur. Svårt sjuka/skadade djur får lida för att "alla ska räddas" till varje pris.

No Kill betyder inte att sjuka djur ska lida om bot inte finns eller att man ska hålla ett sjukt djur vid liv tills det självdör. Även organisationer som arbetar enligt No Kill avlivar av djurskyddsskäl men man är beredd att satsa mer ekonomiskt och lägga ner en större arbetsinsats för att rädda ett sjukt djur. Alla beslut fattas i samråd med veterinär och det lidande som djuret utsätts för tas alltid i beaktande när man beslutar om en medicinsk behandling ska genomföras eller inte.

Djur som är svåra att omlacera blir kvar på djurhem i flera år och utsätts för lidande eftersom djurhems-miljön inte är lämplig för permanent vistelse.

Även djurhem som arbetar enligt No Kill-metoden har så kallat "paragraf 16-tillstånd" och har fått sina lokaler godkända av tillsynsmyndigheten. Om organisationen inte har lokaler anpassade för permanent katthållning flyttas katterna till jour-/akuthem hos volontärer efter tre månaders vistelse på djurhemmet. Målsättningen är att alla djur så snart som möjligt ska få permanenta hem som passar just den individen.

Katter som ej socialiserats före 7-8 veckors ålder kan ej anpassas till ett liv med människor.

Det finns otaliga exempel på katter som socialiserats/habiterats till ett bra liv med människor även efter 8 veckors ålder. Många av dessa katter blir helt sociala medan andra är tama med sina ägare men är mer försiktiga gentemot människor de inte känner. Alla kattägare har heller inte behov av en knäkatt utan uppskattar katten som den är.

Skygga och förvildade katter utsätts för oacceptabel stress om de tvingas vistas i människors närhet.

Det finns inga bevis för att skygga/förvildade katter på svenska katthem skulle lida eller få bestående men av stress. Ett visst mått av stress är oundvikligt under socialisering-/habiteringsprocessen med det är fråga om en kort period för att katten sedan ska kunna leva resten av sitt liv i trygghet. Med kunskap, erfarenhet och genom att anpassa miljön där katten vistas, kan man göra mycket för att begränsa stressen i samband med infångning och socialisering/habitering.

Om veterinärer vägrar avliva friska djur på ägarens begäran och djurhemmen inte kan ta emot djuren så skapas ett större lidande genom att fler katter överges eller till och med dödas av sina ägare.

Den risken finns men det görs redan mycket för att undvika detta och ännu mer kan göras. Om ett katthem inte har möjlighet att ta emot katten så kan det alltid hjälpa till med tips och råd om hur ägaren själv kan lösa problemet. Det är viktigt att djurägare får klart för sig att ansvaret är deras och inte de ideella organisationernas.

Det går inte att omlacera alla katter som behöver ett hem eftersom det inte finns tillräckligt många som vill ta hand om en hemlös katt.

Med ökad information och mer kunskap kan man få fler att sluta avla på sina huskatter, liksom att köpa dessa katter, och istället vända sig till ett katthem eller till en kattskyddsorganisation när man vill skaffa sig en katt.

Det kostar för mycket

Det kostar något mer att driva ett katthem enligt No Kill-metoden men det är inte heller gratis att avliva och kremera en katt. De ökade kostnaderna kompenseras delvis av adoptionsavgifterna för de djur som annars skulle avlivats. De flesta människor är också mer villiga att ekonomiskt stötta en organisation som inte avlivar friska eller behandlingsbara djur.

Katthemmen blir fulla av skygga katter som är svåra att omlacera. Det är bättre att ta rädda fler tama katter.

Genom att fortsätta att avliva katter som är skygga/förvildade, som har beteendeproblem eller på andra sätt inte lever upp till bilden av det perfekta sällskapsdjuret, så förstärks bilden av katten som en slit-och-släng-vara. För att höja kattens status och komma till rätta med orsakerna bakom problemet med hemlösa katter måste vi visa att varje djur har lika rätt till ett gott liv. Ju snabbare vi kan förändra synen på katten – ju fler liv kan vi rädda och desto färre katter behöver lida.

TNR kan inte användas i Sverige eftersom det är för kallt på vintern.

Det finns också många TNR-kolonier i andra länder som har lika kallt klimat som Sverige. Experter på området har visat att katter kan leva ett bra liv utomhus i vårt land året om, förutsatt att de har god tillgång till mat av god kvalitet, vatten som inte fryser och adekvat skydd. I TNR ingår dessutom daglig tillsyn av katterna.

Människan har tagit sig rätten att råda över djurens liv och död.

En uppfattning som idag ifrågasätts av allt fler. Även om många anser att vi har rätt att döda djur för mat och kläder innebär det inte automatiskt att vi därmed också har rätt att godtyckligt avliva våra sällskapsdjur. En sådan inställning leder enbart till ett samhälle utan respekt och empati för andra levande varelser.

Den gröna tassan är SVEKATTs etiska märke och ett garantibevis för att föreningen/organisationen delar Svenska Kattskyddsförbundets värdegrund och att verksamheten bedrivs enligt denna.

